

El Bloc d'Altea es troba profundament dividit des que, a l'agost, dos dels tres regidors aprovaren amb el PP una contracta de l'aigua diferent de la recomanada pels tècnics i defensada per l'executiu socialista, que governa en minoria. Al rerefons, sospites de finançament il·legal i cobrament de comissions que afecten el seu ex-líder nacional, Pere Mayor, i l'ombra de Calp, on el PP ha cedit l'alcaldia al Bloc a fi de destronar els socialistes.

A escassos quilòmetres de l'erecta Benidorm, Altea sembla un paradís. L'harmonios poble vell, encimbellat en un tossal i amb una panoràmica deliciosa, l'ha popularitzada com *la vila blanca*. Políticament també és una illa: als divuit municipis de la Marina Baixa, el Bloc només compta una desena de regidors, tres dels quals al consistori alteà.

El mèrit recau, en bona mesura, en la regidora Paca Sevilla, activista incansable que a disset anys ja militava a Germania Socialista i que és una de les fundadores de la Unitat del Poble Valencià, germen de l'actual Bloc. Sevilla ha estat fuet constant de l'hegemònic PP, partit que a les darreres legislatures va apostar sense embuts per multiplicar les urbanitzacions i les infraestructures hoteleres, tot sovint en benefici del constructor Andrés Ballester i, en ocasions, afavorint també els interessos empresarials del cantant Julio Iglesias.

El Bloc va arribar al 20% dels vots el 2003, una xifra que es va traduir en tres regidors. Quatre anys després, el percentatge va caure al 14%, però els nacionalistes van mantenir les seues tres actes gràcies a l'augment demogràfic: el consistori ha passat de tenir 17 regidors a tenir-ne 21. La mitjana comarcal de la formació amb prou feines si arriba al 3,5%.

Passats els comicis del 2007, el PSPV-PSOE va decidir de governar en minoria, amb el suport constant de l'única regidora de Ciudadanos por Altea, la tenaç Carolina Punset. Filla del científic i escriptor Eduard Punset, ha capitalitzat el descontentament de molts estrangers amb l'allau urbanística, un sector social també captivat pel Bloc gràcies a la feina de carrer duta a terme per Sevilla.

Però ara fa un any i mig Sevilla no va encapçalar la llista municipal del

Aquest tub té goteres

DIEGO COELLO

D'esquerra a dreta, els números 1, 2 i 3 del Bloc a Altea, durant aquesta legislatura: Pepa Narbó, Baltasar Ripoll i Paca Sevilla.

Bloc. Trobava que era hora de cedir el testimoni i d'allunyar-se a poc a poc, després de dues dècades, de la tasca pública. Per això va proposar d'alterar l'ordre de la candidatura del 2003: els números 1 i 2 serien per a aquells qui quatre anys enrere hi havien anat de 3 i de 4, i aquests llocs, al seu torn, els ocuparien l'1 i el 2 del 2003. La candidatura, doncs, van liderar-la Pepa Narbó i Baltasar Ripoll. El percentatge de vot va caure d'un 6%. "Per a molts, ací el Bloc no existeix, és *el partit de Paca Sevilla*; és ella, que va rebre el suport d'una àmplia xarxa social que, en alguns casos, mai no votaria un grup

nacionalista", comenta una partidària seua. "Era Paca, qui fins fa poc feia els discursos a Pepa Narbó; aquesta ni en sap ni en vol, s'estima més fer vida de comissió de moros", rebla. Narbó reconeix que Sevilla "era Àtila contra el PP i té molt bona oratòria", però s'explica el 20% del 2003 per causa del rival: "El candidat del PSOE era molt dolent."

Els socialistes, ara al poder, van aprovar els pressupostos municipals d'enguany gràcies a Punset i al suport dels números 1 i 2 del Bloc, però no de Sevilla, que retrau a l'equip de govern la pujada d'un 24% dels seus sous, com també l'alliberament de 8 dels

Altea, la vila blanca, manté la seua fesomia particular, tot i la pressió urbanística.

9 membres de l'executiu –amb el PP, n'hi havia només quatre– i de quatre integrants de l'oposició, entre els quals Narbó i Ripoll.

Sevila ha convidat tots dos a renunciar a un del parell d'alliberaments i a destinar aquests fons a la neteja del riu Algar, amenaçat per una macrourbanització. Però ells s'hi neguen: “El meu càrrec a l'Ajuntament és incompatible amb la meua feina, on tinc una excedència, i tampoc no guanye tants diners, com a regidora”, diu Pepa Narbó, que acumula cinc anys com a alliberada. “Són 2.300 euros al mes –apunta–, i cal tenir en compte que en cedim el 10% al partit. Ben mirat, guanyes més diners no essent alliberada i anant a les comissions i als plens.” El màxim que hom pot recaptar acudint a tots els plens i comissions mensuals, però, no passa de 600 euros. Sobre els pressupostos, Narbó assegura que “vam rebre el compromís del PSOE que protegiria el riu i Altea la Vella” i conclou que “calia aprovar els comptes com fora. L'Ajuntament està endeutadíssim”.

“Ens venem al PSOE per a governar i al PP per a obtenir diners”, diuen algunes veus del Bloc alteà

Entre dues aigües. “Ens venem al PSOE per a governar i al PP per a obtenir diners”, raona un militant alteà de llarga trajectòria. Recorda l'episodi de Calp, on troba interessos pecuniaris rere la moció de censura, i estableix un paral·lelisme amb Altea.

En efecte, Pere Mayor, ex-secretari general del Bloc, va visitar la vila en dues ocasions, entre el debat de pressupostos i el plenari que havia de decidir qui s'enduia la multimilionària contracta de l'aigua per vint anys. S'hi va reunir amb Narbó i Ripoll i els va fer veure que calia votar a favor de l'oferta presentada per l'UTE formada per Aguas de Valencia i Tyosa sota la marca Aigües d'Altea. L'informe ponderat dels tècnics municipals que va arribar a la mesa de contractació –una mesa on en principi no hi havia els populars, que al capdavant hi van accedir per les pressions del Bloc al PSOE– defensava l'opció d'Aqualia, però el PP i aquests dos regidors del Bloc en van fer cas omís.

Els socialistes i Carolina Punset van votar Aqualia, mentre que Sevilla va abstenir-se. L'equip de govern ha acabat acceptant l'UTE en qüestió, ni que siga perquè necessita com l'aigua, mai tan ben dit, els quatre milions de cànon que abonarà l'empresa. Els indicis de prevaricació planen pel municipi.

Aqualia ha dut el cas a la justícia. Al plenari on definitivament va validar-se l'oferta d'Aguas de Valencia i Tyosa, a més, Baltasar Ripoll va llegir un informe redactat per la primera de les dues concessionàries i que tan sols es va preocupar de traduir.

Narbó observa que “el procediment de l'adjudicació va ser molt estrany des de l'inici, potser perquè es tracta d'un govern nou”. Explica que “les empreses venien al nostre despatx a dirnos que no tenien cap informació del concurs, no podien treballar, no tenien dades, semblava un plec de condicions fet a mida d'Aqualia”, i recorda que “el consistori, urgit per la necessitat dels quatre milions, va obrir un termini de només vint dies des de l'anunci al plenari, a fi d'anar a la plica; nosaltres vam defensar que, com a mínim, el compte enrere començara amb la publicació al butlletí municipal”. El seu company de grup, Baltasar Ripoll, “va anar de

bòlit durant dos mesos; s'hi trobava tot d'entrebancs, ni tan sols podia dur un tècnic del partit a la mesa de contractació”. “L'informe de 72 pàgines redactat pels tècnics municipals –continua–, el van llegir corrents al plenari i no ens en van facilitar ni una còpia.” Al remat, Narbó defensa obertament l'oferta de l'UTE, tot i que significa un increment de la tarifa del 33% –amb Aqualia era del 4%–, perquè “no era tramposa, com l'altra, i a més es tracta d'una empresa valenciana i alteana”. En realitat, Aguas de Valencia té capital francès, majoritàriament, i el Bloc alteà acaba de concedir una contracta d'ajuda a domicili a una empresa de familiars de la socialista Elena Valenciano, la qual, malgrat el seu cognom, no n'és oriünda. Pel que respecta a Aqualia, Narbó opina que “el primer any ja hauríem tingut desequilibri pressupostari i hauria calgut apujar la tarifa; només calia veure quines obres havien de fer i quin pressupost havien previst”. A més, suggereix que el 33% d'increment és “insignificant”: “Jo, que pague uns 27 euros, ara en pagaré 36, no n'hi ha per a tant... És pitjor la pujada de l'IBI, d'un 10%.” Un increment dels impostos que va rebre el vist-i-plau de Narbó i Ripoll, al plenari.

Pere Mayor? En demanar-li pel paper que ha jugat Mayor, Narbó reconeix que “vam consultar-ho a València, només sé això”. “En tot cas –repre–, tinc clar que hem estat els únics que hem lluitat per la transparència d'aquest procés. No tinc manera de demostrar-ho, però estic convençuda que tot plegat no té a veure amb finançament irregular del partit.”

En canvi, fonts del partit contràries a la manera com s'ha fet la negociació destaquen la “cobdícia sense límits” de Mayor i el situen, també, rere els moviments que han dut Ximo Tur a

“No tinc manera de demostrar-ho, però açò no té a veure amb finançament il·legal del partit”, afirma Pepa Narbó

l'alcaldia de Calp: "Pere primer se'n queda una part, després en cedeix una altra al partit i, a la fi, allò que queda ho reparteix entre els amics." Aquestes veus l'acusen d'haver fet del Bloc "una federació de tribus, on cadascú fa allò que vol" i, també, d'haver encetat "una fugida cap endavant que ens retorna al discurs de set anys enrere... Encara sort que no viu Lizondo —diuen—, perquè, si no, tornaria a dinar amb ell! Com els agraden, els esterotips blasquistes i lerrouxistes!"

Sembla que fou Mayor, precisament, qui va proposar d'obrir expedient a Sevilla per no haver votat com els seus companys de grup. L'instructor és Joan Mansanet, que encara no s'ha desplaçat a la Marina per prendre declaració a Sevilla. Aquesta en fou informada pel president del Bloc, Josep Maria Pañella, però tampoc no ha parlat amb Mayor ni amb Pepa Chesa, secretària d'organització.

El fantasma de la moció. Als plenaris, Sevilla parla sense embuts d'"ex-companys", de "gent venuda" i de "nulla higiene democràtica". El sector que representa només veu reconduïble la situació amb el relleu de Narbó per una persona de consens. "Allò més trist no és sentir-te traïda, sinó veure que ho fan per benefici personal i arrasant la feina feta durant tots aquests anys", es plany Sevilla. Pepa Narbó sap que "el problema sóc jo, 'la candidata estúpida que tocava el 2007'", però no abandonarà: "La gent m'atura pel carrer per recordar-me que va ser a mi, a qui van votar."

El PP i els dos regidors del Bloc que van de bracet podrien destronar el PSPV de l'alcaldia, sobretot si, com a Calp, els populars els cedeixen el comandament. Ho faran? Narbó diu que "no n'hem parlat, d'això; de moment, no hi ha res... Ja hem tingut prou feina", i tot seguit afegeix que "si el PSOE no fa massa soroll, aguantarem; si no, veurem què passa".

Al seu torn, Sevilla repeteix allò que ja ha dit als regidors del PP en un plenari, en referència als seus "ex-companys": "Estan en subhasta; si els doneu un bon mos, es vendran."

L'illa alteana s'ha convertit en un volcà. Miracles de la geografia.

Fernando Mengual, ex-alcalde del PP de Benigembla, nega qualsevol interès urbanístic.

“Volia una regidoria amb sou”

Fernando Mengual, ex-alcalde del PP a Benigembla, veu clar a qui interessa la moció que l'ha destronat.

“No tinc un sol metre de terreny que afecte els PAI presentats”, assegura Fernando Mengual, alcalde de Benigembla pel PP fins el propassat 23 d'agost, quan una moció aprovada pels dos regidors PSPV-PSOE, el del Bloc i l'únic regidor de Gent de Benigembla (GB) —que possibilitava el govern d'un PP que té tres regidors—, va traspasar l'alcaldia al nacionalista Joan Caselles. Mengual recorda que “ningú no volia presentar-se” i que ell va fer-ho, a 71 anys i com a president de la comunitat de regants que és, per alleugerir la renovació de la xarxa de reg local. “Jo no havia fet política mai, però el PP va proposar-me d'anar de número 1 i ho vaig acceptar: em garantien ser regidor, el meu únic objectiu”, diu Mengual. De fet, apunta que, en 15 mesos de gestió, Benigembla “ha rebut més subvencions que als 15 anys anteriors”.

Aquest plàcid municipi de l'interior de la Marina Alta, a una vintena de quilòmetres de Dénia i de només 500 habitants, té als calaixos tres grans projectes urbanístics: dos se situen a la llima del Cavall Verd, sobre terreny urbanitzable,

i van ser votats l'1 d'agost passat al plenari. Tots dos van ser rebutjats, i en ambdues ocasions Mengual, “tot i tenir la capacitat de desequilibrar l'empat”, va optar per l'abstenció. “Són ells, que tenen interessos urbanístics”, afirma. Qui són “ells”? “El marit de l'actual tinenta d'alcalde, [la socialista] Mónica Caselles, i qui era el meu tinent d'alcalde [del PP], José Vicente Mahiques: és aquest, qui ho ha mogut tot, n'estic segur.” Mengual desconeix si el marit de Caselles i Mahiques són socis, “però esmorzen junts cada dia”. L'ex-alcalde troba que l'empresa que vol edificar el Cavall Verd recorrerà contra la negativa i hi edificarà. “Això —conclou— és dat i beneït, no hi ha res a fer; jo, com a mínim, desitjava que feren parcel·les de més superfície, evitar massa ciment i forçar-los a plantar molts arbres.” També acusa el regidor de GB, José Luis Sendra, de pretendre legalitzar un xalet il·legal de la seua propietat i de passar a cobrar diners públics: “Volia una regidoria amb sou, i amb mi ho tenia impossible; ara cobra 300 euros mensuals, és l'únic que cobra, amb l'alcalde, que al seu torn s'ha apujat el salari d'un 12%.”

Més imponent que aquests dos PAI és el tercer, rere el qual hi ha un contracte blindat amb el constructor Ballester i Julio Iglesias, que volen aixecar-hi més de 1.000 habitatges. Un projecte polèmic, que va fer dimitir sis dels set regidors de l'anterior legislatura... I que en aprovar-se al plenari, quatre anys enrere, com a únic espectador tenia Mengual, que hi era per a preguntar qüestions de reg. Fou ell, qui va fer-ho saber als veïns.